

Bryssel den 18 september 2020
(OR. en)

9592/20
ADD 1

**Interinstitutionellt ärende:
2018/0089(COD)**

**CONSOM 118
MI 233
ENT 80
JUSTCIV 72
DENLEG 46
CODEC 628**

I/A-PUNKTSNOT

från:	Rådets generalsekretariat
till:	Ständiga representanternas kommitté (Coreper)/rådet
Föreg. dok. nr:	9059/20
Komm. dok. nr:	7877/18 + ADD 1-5
Ärende:	EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV om grupptalan för att skydda konsumenternas kollektiva intressen, och om upphävande av direktiv 2009/22/EG – Uttalande från Estland

– Uttalande från Estland –

Estland välkomnar syftet med direktivet om grupptalan för att skydda konsumenters kollektiva intressen, nämligen att stärka mekanismen för skydd av konsumenters kollektiva intressen på en allt mer globaliserad och digitaliserad marknad.

Estland beklagar dock att detta sektorsspecifika direktiv undergräver medlemsstaternas civilprocessrätt och autonomi genom att införa flera regler av övergripande karaktär som redan finns i alla medlemsstater. Exempel på sådana regler är till exempel principen om att förloraren betalar, res judicata, litispensens och ogillande av talan. Vi anser att den processrättsliga autonomi är av stort värde och bör respekteras när civilprocessrättsliga rättsinstrument skapas.

Estland var en av de medlemsstater som stödde uppfattningen att ett unionsförfarande bör omfatta gränsöverskridande situationer och göra det möjligt för medlemsstaterna att själva inrätta nationella system. Vi anser fortfarande att det skulle ha varit det rätta tillvägagångssättet. Unionsregler bör endast införas när medlemsstaterna inte kan lösa problemet på egen hand. Inrättandet av ett nationellt system för grupptalan är enligt vår uppfattning inte en sådan fråga.

Regler för finansiering av nationella godkända enheter och granskningen av sådan finansiering bör omfattas av medlemsstaternas behörighet. Tyvärr är reglerna om finansiering i den slutliga texten av övergripande karaktär. Vi skulle i detta avseende ha föredragit texten i den allmänna riktlinjen, som endast gällde finansiering av gränsöverskridande godkända enheter.

Vi är mycket oroade över att det i ordalydelsen i artikel 7.1 inte görs någon åtskillnad mellan inhemsk och gränsöverskridande talan. Estland anser därför att texten inte hindrar en tolkning enligt vilken domstolsmedlemsstatens nationella regler kan göra det omöjligt för en godkänd enhet i en annan medlemsstat som finansieras av en tredje part att väcka talan enbart på grundval av tredjepartsfinansieringen utan att det ens görs en bedömning av den eventuella omfattningen av finansiärernas inflytande. Detta är ett resultat som vi inte kan godta. En sådan begränsning är inte i linje med direktivets mål och skulle göra det orimligt svårt och ekonomiskt betungande för små medlemsstater att hitta andra gränsöverskridande godkända enheter än offentliga organ.

Estland anser att fastställandet av tillämpningsområdet för ett konsumenträttsdirektiv genom en förteckning med 68 instrument där både direktiv och förordningar ingår, är oklart och mycket svårt att tillämpa i praktiken. Vi har till exempel svårt att förstå hur tillämpningsområdet ska kunna fastställas i händelse av ett i nationell lagstiftning införlivat minimiharmoniseringsdirektiv vars nationella bestämmelser går längre än direktivets bestämmelser.

Dessutom är vi besvikna över att tiden för införlivande och tillämpning av direktivet har förkortats avsevärt jämfört med den allmänna riktlinjen. Fristerna är inte tillräckliga för att en liten medlemsstat som Estland som inte har något system för grupptalan ska hinna inrätta ett sådant komplext system.

Följaktligen kommer Estland, återigen med framhållande av sitt stöd för konsumentskyddssyftet, att avstå från att rösta om detta direktiv.